

شەو نووێژی پێغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) ئە

رەمەزاند

[کوردی - کوردی - kurdish]

نومێد عمر چروستانی

پیداچونەوہی: پشتیوان ساییر عەزیز

2014 - 1435

IslamHouse.com

قيام النبي صلى الله عليه وسلم في رمضان
« باللغة الكردية »

أوميد عمر جروستاني

مراجعة: بهشتيوان صابر عزيز

2014 - 1435

IslamHouse.com

شه و نويزی پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) له

رهمه زاندا

سوپاس وستايش بو خواى گه وره وميهره بان، وه درود و سه لات
وسه لام له سهر محمد المصطفى وئال وبهيت وهاوه ل
وشوي نكه وتوانى هه تا هه تا يه .

عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اتَّخَذَ حُجْرَةً، قَالَ:
حَسِبْتُ أَنَّهُ قَالَ " : مِنْ حَصِيرٍ فِي رَمَضَانَ فَصَلَّى فِيهَا لَيْلِي، فَصَلَّى بِصَلَاتِهِ
نَاسٌ مِنْ أَصْحَابِهِ، فَلَمَّا عَلِمَ بِهِمْ جَعَلَ يَقْعُدُ فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ " فَقَالَ: قَدْ عَرَفْتُ
الَّذِي رَأَيْتُ مِنْ صَنِيعِكُمْ فَصَلُّوا أَيُّهَا النَّاسُ فِي بُيُوتِكُمْ، فَإِنَّ أَفْضَلَ الصَّلَاةِ
صَلَاةُ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا الْمَكْتُوبَةَ [رواه البخاري] واتا : زهيدى
كورى ثابت (خواى لى رازى بيت) ده گيريتته وه و ده ليت :
پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) له مانگى رهمه زاندا
ژوريكى بچوكى دروست كردبوو، وام ده زانى له حه سير دروست
كرابوو، چه ند رويك نويزى تيذا كرد، هه نديكيش له هاوه لانى
نويزيان له گه ل ده كرد (بهي ئه وهى بزانيت) جا كاتيك
پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) زانى دانيشت، پاشان

چوو بۆلایان، وپیی فهرموون : زانیم ئەمه ئیشی خۆتانه، له بهر
ئەوه ئه‌ی خه‌لکینه له‌ماله‌کانی خۆتان نوێژه‌کانتان بکه‌ن ()
مه‌به‌ستی شه‌و نوێژ بووه (چونکه به‌راستی باشتترین نوێژیک
ئهو نوێژه‌یه که ئەو کهسه نوێژه‌کانی له‌مالی خۆیدا بکات،
نوێژه فه‌رزه‌کان نه‌بیّت .

که‌واته ئه‌ی برای به‌ریزم، پۆژوه‌وانی به‌ریز، ئەو کهسه‌ی که
خۆت یه‌ک لای کردوه‌ته‌وه که له‌م مانگی رهمه‌زانه‌دا بۆ خوای
گه‌وره بزیت :

یه‌که‌م : گرنگیه‌کی زۆر بده به‌م مانگه پیرۆزه، با کاتیک
خه‌ریکی ته‌راویح کردن و شه‌و نوێژیت باوه‌رت به‌وه هه‌بیّت که
سونه‌تیکی گه‌وره‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)
زیندوو ده‌که‌بیته‌وه، له هه‌مان کاتدا چاوه‌پیی ئەوه‌ش بکه‌ خوای
گه‌وره پاداشتیکی گه‌ورته‌ بداته‌وه له‌سه‌ر ئەو کاره‌ت، بۆ
ئهو‌ی بکه‌ویتته به‌ر ئەو موژده‌یه‌ی که پیغه‌مبه‌ر (صلی الله
علیه وسلم) له باره‌یه‌وه فه‌رموویه‌تی : « من قام رمضان ایمانا
واحتسابا غفر له ما قدم من ذنبه » [رواه البخاري] .واتا : هه‌ر
که‌سیک نوێژه‌کانی ته‌راویح و شه‌و نوێژی رهمه‌زان زیندوو
بکاته‌وه، و باوه‌ری پیی هه‌بیّت و چاوه‌روانی پاداشت وئه‌جریش
بیّت لای خوای گه‌وره، ئەوه په‌روه‌ردگار له تاوانه‌کانی
پیشووتری هه‌موو خۆش ده‌بیّت .

دووم : ئەو بزانە نوێژی تەروایح و شەو نوێژی ئەم مانگە نە فەرزە و نە واجیە، بەلام سوننەتە و پاداشتیکی گەورەى هەیه لای خۆی گەورە، ئەویش بە بەلگەى ئەو فەرموودەیهى که ئەبو هورەیره (خۆی لى رازی بىت) گىراویەتیەوه، که دهلیت: کان رسول الله (صلی الله علیه وسلم) یرغب فی قیام رمضان من غیر أن یأمرهم فیہ بعزیمه، فیقول: «من قام رمضان إیماناً و احتساباً غفر له ما قدم من ذنبه» فتوفی رسول الله والأمر علی ذلك، ثم كان الأمر علی ذلك فی خلافة أبي بكر، وصدرا من خلافة عمر علی ذلك [رواه مسلم] واتا: پیغەمبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) حەزی لە شەو نوێژی مانگی رەمەزان دەکرد و ئەنجامی دەدا، بەیئ ئەوێ فەرمان بەکەس بکات که ئەم کارە ئەنجام بەن، و دەیفەرموو: هەر کەسێک نوێژە کانی تەروایح و شەو نوێژی رەمەزان زیندوو بکاتەوه، و باوەری پێی هەبێت و چاوەروانی پاداشت و ئەجریش بێت لای خۆی گەورە، ئەو پەرورەدگار لە تاوانەکانی پیشووتری هەموو خۆش دەبێت، پیغەمبەری خوا وەفاتی کرد، شەو نوێژی رەمەزان هەر بەم شیوەیه بوو، پاشان لەسەر دەمی ئەبو بەکریشدا هەر و ابوو، هەر و هەها بەم شیوەیه مایەوه لەسەرەتای خیلافەتی عومەریشدا .

بەلام پاشان عومەر که بینی خەلکی هەر یەکە و بوو خۆی لە مزگەوت نوێژ دەکات خەلکی کۆکردەوه و کەسێکی کرد بە

ئىماميان بۇ ئەۋەدى بە كۆمەل نوپۇز بىكەن، ئىتەر لەو رۇژەۋە تا ئىستا موسلمانان لە ھەموو چەرەخ وسەر دەمىكىدا نوپۇزى تەراۋىحيان بە كۆمەل كىرەۋە لە مزگەۋتەكاندا .

سېھەم : ئەگەر نوپۇزى تەراۋىحت كىرە بە كۆمەل لە مزگەۋت نوپۇزەكەت لە گەل ئىمامەكەدا تەۋاۋ بىكە، و مزگەۋت بەجى مەھىللە تاۋەكو ئەو لە نوپۇزەكەى دەبىتتەۋە، ئەۋىش بە بەلگەى ئەم فەرمۇدەيە كە پىغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) فەرمۇدەتتى : « **إن الرجل إذا صلى مع الإمام حتى ينصرف حسب له قيام ليلة** » [رواه أبو داود والنسائي والترمذي] واتا : ئەگەر كەسىك لەگەل ئىمامى مزگەۋت نوپۇزى (تەراۋىحى) بە كۆمەل كىرە و لە مزگەۋت دەرەنچەۋو تاۋەكو ئىمامى مزگەۋت نوپۇزەكەى تەۋاۋ كىرە و دەرچەۋو، ئەۋا ئەو شەۋەى ھەموو بە شو نوپۇز بۇ دەنوسرىت .

چۈرەم : ئەگەر لەمزگەۋتتىك نوپۇزى تەراۋىحت كىرە لەگەل ئىمامەكەدا بەردەۋام بە لە نوپۇزەكەت تەنانەت ئەگەر زىاتەر لە يازدە رىكاتىشى كىرە، چۈنكە شەۋ نوپۇز كىرەن ژمارەيەكى دىيارىكراۋى نىيە تاۋەكو بلىيت دروست نىيە، ئەمجا ھەۋلەدە لەداۋى ئىمامىكەۋە سەرچەم نوپۇزەكان و نوپۇزى تەراۋىحىش بىكەيت كە شارەزا بىت لە سوۋنەتى پىغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) بۇ ئەۋەدى نوپۇزەكەت ۋەك نوپۇزى پىغەمبەرى

ئازیزمان بیّت، خو ئەگەر دەنگیشی خوښ بوو، هەولبەدە خشوعت هەبیّت و لەگەڵ ئەو ئایەتانەدا بژی که دەیخوینبیت، جابری کورپی عەبدوڵلا (خوای لی رازی بیّت) ئەگێرپتەوه که پیغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: «إن من أحسن الناس صوتا بالقران الذي إذا سمعتموه يقرأ حسبتموه يخشى الله» [رواه ابن ماجه] واتا: باشترین کەسیک کە دەنگی خوښ بیّت لە قورئان خویندندا ئەو کەسەیه کە ئەگەر گوێ بیستیان بوون هەست بکەیت کە لەخوا دەترسیت.

پێنجەم: ئەگەر نوێژی تەروایحت کرد نوێژیکی ریکوپیک و جوان بکە، و درێژە یی بدە، یان لەپشت ئیمامیکەوه نوێژ بکە کە نوێژیکی ریک و پیک و درێژ دەکات، ئەویش بە بەلگە ی ئەم فەرموودەیه کە ئەبو سەلەمە ی کور عبدالرحمن لە عائیشە ی دایکی باوەردارانی پرسی ئایا نوێژی پیغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) لە مانگی رەمەزاندایا چۆن بوو؟ لەو ئەومدا ووتی: «ماکان رسول اللہ (صلی اللہ علیہ وسلم) یزید فی رمضان ولا فی غیره علی احدی عشر رکعة، یصلي أربعاً، فلا تسلم عن حسنهن وطولهن، ثم یصلي أربعاً، فلا تسلم عن حسنهن وطولهن، ثم یصلي ثلاثاً، قالت عائشة: فقلت یا رسول اللہ أتانم قبل أن توتر؟ فقال: إن عيني تنامان ولا ینام قلبي» [رواه الشيخان] واتا: پیغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ

وسلم) له رهمهزان و غهیر رهمهزانیشتدا له یازده ركات زیاتر شهو نوژی نه کردوه، چوار ركاتی دهکرد، مه پرسیه له جوانی و درژی ئه و نوژی کردنه، پاشان چوار ركاتی تری دهکرد، هه ر مه پرسیه چهند جوان وریک وریک ودریژ بوون، پاشان سی ركاتی دهکرد، عائیشه دهلیت : و وتم ئه ی پیغه مبهری خوا ئایا پیش ئه وه ی نوژی ووتره کهت بکهیت دهخهویت ؟ له وه لامدا فهرمووی : ئه ی عائیشه من چاوه کانم دهخهون به لام دلّم ناخه ویت .

جابریش ده گپریته وه (خوی لی رازی بیّت) که پرسیار کرا له پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) « **أي الصلاة أفضل؟ قال طول القنوت** » [رواه مسلم] واتا : چی نوژی زور باشه ؟ له وه لامدا فهرمووی : ئه و نوژی که درژی بیّت و زور بمینیته وه .

شه شه م : پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئه گهر نوژی بکردایه هه تا وه کو نزیک سیپده ی بهیانی نوژی که ی درژی ده کرده وه، بویه جه نابیشت تووشی مه له ل و بی تاقه تی مه به، وه وه ل بده نوژی کهت وه ک نوژی ئه و پیشه و نازیزه بیّت، و له گه ل ئه و ئیمامه دا به رده و ام به که نوژی کهت له گه ل کردوه و نوژی درژی، ئه بو زهر (خوی لی رازی بیّت) ئه م فهرمووده یه ده گپریته وه و ده لیّت : « **صُمْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ**

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَمَضَانَ ، فَلَمْ يَقُمْ بِنَا شَيْئًا مِنَ السَّهْرِ حَتَّى بَقِيَ سَبْعٌ ، فَقَامَ بِنَا حَتَّى ذَهَبَ ثُلُثُ اللَّيْلِ ، فَلَمَّا كَانَتِ السَّادِسَةُ لَمْ يَقُمْ بِنَا ، فَلَمَّا كَانَتِ الْحَامِسَةُ قَامَ بِنَا حَتَّى ذَهَبَ شَطْرُ اللَّيْلِ . فَقُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، لَوْ نَقَلْتَنَا قِيَامَ هَذِهِ اللَّيْلَةِ ، فَقَالَ : إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا صَلَّى مَعَ الْإِمَامِ حَتَّى يَنْصَرِفَ حُسِبَتْ لَهُ قِيَامَ لَيْلَةٍ ، فَلَمَّا كَانَتِ الرَّابِعَةُ لَمْ يَقُمْ بِنَا ، فَلَمَّا كَانَتِ الثَّالِثَةُ جَمَعَ أَهْلَهُ وَالنَّاسَ فَقَامَ بِنَا حَتَّى خَشِينَا أَنْ يَفُوتَنَا الْفَلَاحُ ، قَالَ الرَّاوي : قُلْتُ : وَمَا الْفَلَاحُ ؟ قَالَ : السَّحُورُ ، ثُمَّ لَمْ يَقُمْ بِنَا بَقِيَّةَ الشَّهْرِ » [رواه أبو داود] واتنا : له گه‌ل پیغهمبهری خوادا (صلی الله علیه وسلم) پوژووی مانگی رهمه‌زانیان گرت، وهیچ شهویک جگه له نویژی فه‌رزی (عیشا) نویژی تری بو نه‌ده‌کردین، تاوه‌کو تهنه‌ها هه‌فته‌یه‌کی مابوو له رهمه‌زان، واتا له‌شه‌وی بیست و سئ وه ده‌ستی کرد به شه‌و نویژ کردن بو‌مان تاوه‌کو سئ یه‌کی شه‌و رویشت، ئەمجا له‌شه‌وی بیست چواردا شه‌و نویژی بو نه‌کردین به کومه‌ل، به‌لام له‌شه‌وی بیست و پینجدا جاریکی تر شه‌و نویژی بو کردینه‌وه تاوه‌کو نیوه‌ی شه‌و رویشت، ئەمجا ئەبو زهر ده‌لیت : و وتم ئە‌ی پیغهمبهری خوا خۆزگه ئەمشه‌و هه‌موویت ده‌کرد به شه‌و نویژ بو‌مان، پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمووی : هه‌ر که‌سیک له‌گه‌ل ئیمامدا نویژی کرد تا ئەو کاته‌ی ئیمام لی ده‌بیته‌وه و ده‌روات، ئەوه ئەو شه‌وه هه‌مووی به شه‌و نویژ بو ده‌نوسریت، ئەمجا له‌شه‌وی بیست وشه‌شدا نویژی بو نه‌کردین،

به لام جاريكى تر شهوى بيست كهوت خيزانه كانى و خهلكى
كوكرده وه و هينده شهو نويزه كهى بو دريژ كردينه وه ترسايين
فرياي (فلاح) نه كه وين، راوى فهرمووده كه ده لئيت و وتم
مه به ست له (فلاح) چيه ؟ ووتى مه به ست له (فلاح)
پارشيو كردنه، ئەمجا ئەبو زەر ده لئيت ئيتر شهوانى ترى
رهمه زان شهو نويزى بو نه كردين .

باشتر و خيرتر وايه كه شهو نويز و وركات دوو ركات بيټ، و
پاشان كوټاييش به نويزى ويتر بهينه، ئەويش به به لگهى ئەم
فهرمووده يه كه عه بدوللاى كورى عومهر (خوای لى رازى بيټ)
ده گيرپه وه و ده لئيت : پياويك له باره ي شهو نويزه وه له
پيغه مبه رى خوای پرسى (صلى الله عليه وسلم) له وه لامدا
فهرمووى : « صلاة الليل مثنى مثنى، فإذا خشي أحدكم الصبح،
صلى ركعة واحدة توتر له ما قد صلى » [رواه الشيخان] واتا :
شهو نويز دوو ركات دوو ركاته ئەگه ر كه سيك ترسا له وه ي
نويزى به يانى له كيس يچيټ، ئەوا با له كوټاييه وه نويزى ويتر
بكات بو نويزه كانى .

خوای گه وره له گوناھى هه مووان خوڤش بيټ